

וליהיות כמו מלאכים קדושים, שכתוב (תהלים ק) ברכו ה' מלאכיו. אלו הם שפתעקים בתורה שങקרים מלאכיו בארץ. וזה שפטוב וועף יעופף על הארץ. זה בעולם הארץ. ובאותו העולם שנינו, שעתיד הקדוש ברוך הוא לעשות להם ננים כנירים ושישתו בכל העולם, שפטוב (ישעה ט) וקוי ה' יחליפו כה יעלו אבר בנים. ומהנו מה שפטוב וועף יעופף על הארץ - זו התורה שנקרה מים, ישרצו ויוציאו שraz של נפש היהת מהפקום של היהת ההייא ימסכו אותה למטה, כמו שנתבאר. ועל כן אמר דוד (תהלים נא) לב טהור ברא לי אלהים, לעסוק בתורה,

ואז - רוח נכוון חדש בקרבי. מזוהה ששית - להעתיק בפריה ורביה. שבל מי שמתעתק בפריה ורביה, גורם לנחר ההוא להיות נובע פheid ולא יפסקו מימי. והם מתמלא בכל האדים. ונשות חדשות מתחדשות ויוצאות מאוות האילן, וא�אות רבים מחרדים למללה עם אותם הנשות. זהו שפטוב (בראשית א) ישרצו הרים שraz נפש היהת. זו ברית סקדש, הנחר ששותע וויא, והם שלו מתרבים ושורצים שraz והתרבויות של נשמותו להיה

היא.

ובאותן הנשות שנכנסות לתחיה היא, יוצאים ממה עופות שפוחחים וטסים בכל העולם. וכאשר הנשמה יוצאה אל העולם הזה, העוף ההוא שפוחת וויא עם הנשמה הזו, מאותו העץ י יצא עמו. כמה יוצאים עם כל נשמה ונשמה? שניים, אחד מימין ואחד משמאל. אם הוא זוכה - הם שומרים אותו,

ברכו יי' מלאכיו, אלין אנו דמתעתקין באורייתא לאקרון מלאכיו בארץ. נראה הוא דכתיב וועף יעופף על הארץ. הא בהאי עלמא. בההוא עלמא תנינן דזמין קדרשא בריך הוא למעד לו גדרין בנסרין ולאשטי בכל עלמא דכתיב, (ישעה ט) וקוי יי' יחליפו כה יעלו אבר בנשרים. והינו דכתיב וועף יעופף על הארץ דא אורייתא לאקרי מים ישרzion וויפקון רחשא דנפש היהת מאטר דההיא היהת ימשכו לה לתטא כמה דאתמר. ועל דא אמר דוד (תהלים נא) לב טהור ברא לי אלהים, למליyi באורייתא, וקידין ורומ נכוון

תש בקרבי:

פקודא שתיתאה לאתעתקא בפריה ורביה. לכל מאן דמתעתק בפריה ורביה, גרים להוא נחר למחרי נבייע תפיר ולא יפסקון מימי. וימא אתמליה בכל טרין. ונש망תין חדרין מתחדרין ונפקון מההוא אילנא. וחילין סגיאין אטרבייאו לעילא בהדי אנון נשמתין. הדא הוא דכתיב, (בראשית א) ישרצו הרים שraz נפש היהת, דא ברית קיימת קדישא נחר בגיד ונפיק, ומיא דיליה אטרבייאו ורחשין רחשא ורביא דנש망תיה לה היא היהת.

ובאונן נשמתין דעתאלין בההיא היהת נפקאי במא עופי דפרחן וטאון כל עלמא. וכד נשמתא נפקא להאי עלמא ההוא עופא דפרח ונפק בהדי היא נשמתא מההוא אילנא נפק עמייה. במא נפקן בכל נשמתא ונשמתא. תריין, חד מימינא וחד משמאלא. אי זכי אנו נטרין ליה דכתיב, (תהלים צא) כי מלאכיו יצוחה לך. ואי לא אנו מקטרגי עלייה.